

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/113/2018
Identifikačné číslo spisu:	8716205210
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8716205210.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v opatrovníckom konaní F., narodenej XX. P. XXXX, bývajúcej v A. zastúpenej opatrovníkom V., bývajúcim v A., zastúpeným JUDr. Janou Murárovou, advokátkou so sídlom v Poprade, ul. 1. mája 220/19, na návrh navrhovateľa M., bývajúceho v A., zastúpeného JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom so sídlom v Poprade, L. Svobodu 2674/1, za účasti Okresnej prokuratúry Poprad, o zmenu opatrovníka, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 14 Ps 14/2016, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. februára 2018 sp. zn. 22 CoP 4/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 29. septembra 2017 č. k. 14 Ps 14/2016-61 návrh na zmenu opatrovníka zamietol a zároveň rozhodol o náhrade trov konania.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie navrhovateľa, uznesením z 26. februára 2018 sp. zn. 22 CoP 4/2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“). V dovolaní vyčítal odvolaciemu súdu, že nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vádu tejto povahy videl v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia a tiež v tom, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil. Mal tiež za to, že právny záver odvolacieho súdu v zmysle ktorého označil za správny záver súdu prvej inštancie o tom, že od poslednej úpravy nedošlo k žiadnej zmene a porušovanie, resp.

zneužívanie povinnosti ustanoveným opatrovníkom nebolo zistené, je nesprávny. V súvislosti s týmto vyčítal súd, že nezisťoval názor opatrovanej osoby, resp. nechcel zistiť. Podľa jeho názoru by mal dovolací súd túto otázku vyriešiť v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhoval, aby dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol vo veci tak, že vyhovie jeho návrhu v celom rozsahu, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Opatrovník V. a okresný prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie zamietnuť, pretože je nedôvodné. Uznesenie odvolacieho súdu a ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie považovali za zákonné a správne.

5. Na vyjadrenie opatrovníka V. a okresného prokurátora navrhovateľ reagoval písomne podaním z 22. mája 2018. V replike s ich argumentáciou sa nestotožnil a uviedol, že ním uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nebol ani spochybnený. Zotrval na názore, že jeho dovolanie je prípustné a dôvodné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal navrhovateľ v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie je treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci konania o ustanovení opatrovníka (zmena opatrovníka), ktoré je upravené od 1. júla 2016 v Civilnom mimosporovom poriadku (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak“. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach ustanovenia opatrovníka; prípustnosť dovolania navrhovateľa bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP, ktoré upravujú, kedy je dovolanie prípustné (§ 419 a nasl. CSP).

8. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 447 písm. c/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Navrhovateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae

(odmietnutie spravodlivosti).

13. Dovolací súd je toho názoru, že námietka dovolateľa, podľa ktorej jeho právo na spravodlivý proces bolo porušené nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu nie je dôvodná. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepochybne zodpovedá kritériám vymedzeným v ustanovení § 220 CSP, preto v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP stačilo, aby sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody, čo aj urobil. V súlade s uvedeným ustanovením odvolací súd v bodoch 17. a 18. odôvodnenia svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je daný prípad prejednávanej veci).

14. K tej časti dovolania, ktorá sa týka dokazovania, dovolací súd uvádza, že posúdenie a rozhodnutie o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (v tejto súv. por. §§ 132 a 185 CSP) a nie strán sporu. Odvolací súd sa navyše touto skutočnosťou, ktorú dovolateľ namietať aj v odvolaní, zaoberal a to v bode 17 odôvodnenia svojho rozsudku, rovnako nedospel k záveru, že by bolo potrebné doplniť dokazovanie. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania bola aj ďalšia dovolacia námietka o nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov odvolacím súdom, ktorú tiež bez ďalších relevantných skutočností nemožno považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu a to z nasledovných dôvodov: a/ hodnotenie dôkazov prislúcha zásadne len tomu súdu, ktorý ich vykonal, teda v tomto prípade súdu prvej inštancie, b/ pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, ale táto skutočnosť sama osebe prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nezakladá. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000) ako aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu napr. sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012 zastávali názor, že ani prípadná neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov nie je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná bez ďalšieho za dôvod zakladajúci tzv. zmätočnosťnú vadu konania. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016 sa podstaty a zmyslu týchto judikátov a rozhodnutí nedotkli, preto ich treba považovať za naďalej aktuálne.

15. Navrhovateľ v dovolaní zastáva názor, že jeho dovolanie je prípustné tiež podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi ešte nebola vyriešená. Dovolací súd na tomto mieste poznamenáva, že dovolateľ uvedenou námietkou v skutočnosti namieta nesprávne skutkové zistenia odvolacieho súdu keď tvrdí, že bolo nevyhnutné zistiť názor opatrovanej osoby. Takéto odôvodnenie dovolania však nespĺňa náležitosti vyplývajúce z § 428 CSP, t. j. odôvodnenie dovolania dovolacími dôvodmi, keďže nesprávne skutkové zistenia nie sú dovolacími dôvodom v zmysle § 420 ani § 421 CSP.

16. Dovolaním zároveň navrhovateľ napadol aj výrok o trovách odvolacieho konania. K uvedenému dovolací súd dodáva, že v danej časti dovolanie rovnako nie je prípustné. V zmysle § 419 CSP je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, ak to zákon pripúšťa. Jeho prípustnosť z dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP je však vylúčená, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej ani také, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť z dovolacieho dôvodu podľa § 421 CSP je rovnako vylúčená a to z dôvodu, že nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým by sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie.

17. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a d/ CSP odmietol.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.